

[Statsministeren.]

det står ingen steder skrevet, at det ikke kan være rigtigt på et eller andet tidspunkt at gå ind for direkte valg til Parlamentet, men jeg tror, der her er behov for en temmelig langvarig modningsproces. En af repræsentanterne fra et af de store lande sagde bl. a.: Hvis vi i dag gennemførte Europaparlament med direkte valg, måtte vi frygte, at der kun ville være 25-30 pct. af landenes vælgere, der ville gøre sig den ulejlighed at stemme. Om opfattelsen er rigtig eller ej, kan vi naturligvis ikke på forhånd sige, men jeg tror, der er noget rigtigt i, at tanken om et fælles parlament for Europa eller for de 9 lande må have mere tid til at modnes, man må arbejde videre med den, men det haster bestemt ikke farlig meget med at få den udviklet.

Hr. Nyboe Andersen sagde, at vi i fremtiden måtte lægge mindre vægt på principdebatten og mere vægt på stillingtagen til nye konkrete samarbejdsopgaver i EF. Jeg kan nøjes med at sige, at jeg tror, det er rigtigt. Nu kan det være svært at skille principper og konkrete sager totalt ad, men det må være en opgave ligesom at forlade de mere generelle principdebatter og gå over til at tage stilling til, om det vil være rigtigt på dette eller hint område at udvikle samarbejdet. Det må være det, der er folketingets, det, der er markedsudvalgets opgave fremover.

Hr. Nyboe Andersen sagde også, at det var måske nok svært for Danmark at leve op til den målsætning, som også budget- og økonomiministeren har redegjort for om de 4 pct. prisstigninger i løbet af næste år. Jeg tror desværre også, at det kan blive svært at holde inflationen inden for de 4 pct., men når hr. Nyboe Andersen så siger, at det vil særlig være svært for Danmark, som har en pristalsregulering på arbejdsmarkedet, benyttede hr. Nyboe Andersen jo bare lejligheden til at køre frem med en gammel trav. Hvad er sandheden om prisudviklingen i fællesmarkedet? Hvad er sandheden om prisudviklingen i Danmark?

Det var interessant, at hr. Nyboe Andersen havde tal for, hvorledes det lå med pengemængden i Danmark i forhold til de andre lande, men netop på dette område, som han kritiserede, nemlig pristalsreguleringen, var han slet ikke opmærksom på og måske ikke

kendt med, hvorledes det ligger med prisudviklingen.

Jeg vil gerne tillade mig at læse nogle tal op for prisudviklingen i Europa. Det drejer sig om sæsonudjævnedede tal, som for 1972 viser følgende. Jeg tager Danmark først: 5,9 pct.; det er mere end de 4 pct., indrømmet. I Frankrig er det imidlertid 7,9 pct., i Tyskland 6,9 pct., i Italien 8,1 pct., i England 8,7 pct., i Belgien 7,6 pct., i Irland 9,5 pct. og i Holland 6,5 pct. Tager man også tallene fra andre lande i Europa, viser det sig, at Danmark ligger så nogenlunde pænt, men altså desværre ikke så lavt som på de 4 pct., som er målsætningen for næste år.

Hr. Niels Helveg Petersen stillede det spørgsmål, om topmødet i Paris nu var en historisk begivenhed, og spurgte: var beslutningerne historiske? Han kom til den opfattelse, at det var de ikke. Jeg vil stort set give ham ret i denne opfattelse. Det var ting, som vi kendte i forvejen, og alligevel vil jeg gerne tilføje, at der var nye tendenser i beslutningerne, netop tendenser, som hr. Niels Helveg Petersen i sit indlæg på anden måde selv understregede. Det var igen dette med miljø, med medinflydelse, og det er disse tendenser, jeg nok synes man skal lægge mærke til.

Jeg synes også, at den åbenhed, der er over for østlandene, over for tredjelændene, er et udtryk for, at EF er ikke dette vældig lukkede marked, som modstanderne fortalte os at det var; det er tværtimod udgangspunktet for et betydelig bredere samarbejde verden over.

Men ellers er det vel rigtigt at sige, som hr. Niels Helveg Petersen også sagde det, at den store betydning af topmødet i Paris var markeringen af, at det nu virkelig er ved at blive et Europa, i hvert fald er seks lande blevet til ni, og det er ikke mindst med Englands tilslutning til EF blevet et meget, meget større fællesskab. Det er den vigtigste ting, der blev markeret ved denne lejlighed.

Jeg vil også gerne understrege, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde om betydningen af, at man havde rådslagning om det økonomiske samarbejde. Hvor er det sandt og rigtigt, at et lille lands økonomiske politik er afhængig af, hvad der sker ikke mindst i de større lande, men også i de andre små lande, som ligger i dets nærhed. Og sandheden er jo, at vi altid har været tem-